

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

•Εν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

•Εν τῇ ἀλλοδαπῇ • • 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15

261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—261

 Παρακαλοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναίδος» ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν διὰ γραμματοσήμου μόνον Ἑλληνικοῦ.

 Εἰδοποιοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῶν Γαλλικῶν καὶ Ἀγγλικῶν Περιοδικῶν, ἅπερ ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἀθηναίδος» ἐπρομήθευε τέως, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1882 παύει νὰ προμηθεύῃ τοιαῦτα.

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΗΣ

«Ὁ ἐργάτης γίνεται γνωστὸς ἐκ τῶν υστέρων» λέγει ἡ παροιμία καὶ ὁ ἀναμορφωτὴς ἐκτιμᾶται ἐκ τῶν συνεπειῶν τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν ἀρχῶν του· ἀλλ' ὅπως τοῦτο γίνῃ δικαίως δεόν νὰ παραβάλληται ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων εἰς τὰς παρὰμονάς τῆς ἀναμορφώσεως πρὸς τὴν μετὰ ταῦτα κατάστασιν. Ὅποια ἦτο ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ ὕλική κατάστασις τῆς κοινωνίας κατὰ τὰς παρὰμονάς τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ ὅποιαν ἐποίησεν αὐτὴν ὁ χριστιανισμός.

Ἐν τῇ μητροπόλει τοῦ τότε πολιτισμοῦ, ἐν αὐτῷ τῷ κέντρῳ τῆς διοικητικῆς καὶ πολιτικῆς ἰσχύος, οἱ ἐπισημότεροι ἄνδρες ἦσαν παραδεδομένοι εἰς κακίας τόσον ρυπαράς, ὥστε οὔτε καὶ νὰ μνησθῇ τις αὐτῶν δύναται χωρὶς νὰ ἐρυθριά. Ὁ Κικέρων εἰς τὴν περὶ φύσεως τῶν θεῶν πραγματείαν αὐτοῦ λέγει: «Ἀλλὰ καὶ τίνος ἀνθρώπου ἰδίως νὰ ἐκλέξωμεν τὴν μορφήν; διότι οἱ ὠραῖοι ἄνδρες δὲν εἶναι κοινοί. Μόλις εἰς εὐρίσκατο ἐν ἐκάστη ὁμάδι ἐφήβων, ὅτε ἤμην ἐν Ἀθῆναις...» ἤλ. Παντοῖαι ἀνθηκτικότητες καὶ ὀμότητες ἐ-

τελοῦντο ὑφ' ὅλων τῶν κατοίκων ἀνευ αἰδοῦς ἐνῷ αἱ ἀρχαὶ ἦσαν ἐκ τῶν μᾶλλον διεφθαρμένων.

Ἡ φιλάνθρωπία ἦτο ἄγνωστος παρ' αὐταῖς· οἱ ἄσχημοι καὶ οἱ ἀπροστάτευτοι σπανίως ἐλάμβανον τὰ δίκαια αὐτῶν. «Οἱ δούλοι μας, ἔλεγεν ὁ Κᾶτων, εἶναι ἐχθροὶ μας». Πολλίων, ὁ φίλος τοῦ Αὐγούστου, ἔτρεφεν ὑπερμεγέθεις μυραίνας μετὰ τὰς σάρκας τῶν δούλων, ὁ Φλάμινιος, ὁ συγκλητικὸς διέταξε νὰ θανατωθῇ εἰς τῶν δούλων του μόνον ἵνα προσφέρῃ νέον θάμα εἰς τινὰ τῶν φίλων του οὐδέποτε ἰδόντα ἀνθρωπὸν φονευόμενον. Ὁ Τραϊανὸς, κατὰ τὸν Δίονα, ἐσύστησε θάματα παραταθέντα 120 ἡμέρας, ἐν οἷς κατεσπαράχθησαν 10,000 μονομάχων καὶ 11,000 θηρίων. Οὐδεμία συνδρομὴ διὰ τοὺς πέννητας, οὐδὲν ἔχνος εὐσπλαγχνίας πρὸς τοὺς πάσχοντας, οὐδὲν ἄσυχλον διὰ τοὺς ἀπροστατεύτους καὶ τοὺς δυστυχεῖς. Οὐδαμοῦ εὐρίσκομεν τὸ Νοσοκομεῖον, τὸ Πτωχοκομεῖον, τὸ Φρενοκομεῖον ἢ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον· οὐδὲ καὶ τὰς λέξεις εὐρίσκομεν εἰς τὴν φιλολογίαν των. Κυρίᾳ διασκέδασις τῶν κατοίκων ἦτο νὰ θεωρῶσι τὴν ἀλληλοσφαγὴν τῶν μονομάχων καὶ τὸν κατακερματισμὸν αὐτῶν ὑπὸ τῶν θηρίων. Ἡ περιουσία, ἡ ζωὴ καὶ ἡ τιμὴ τῶν ἀδυνάτων ἐξήρτητο ἐκ τῶν νευμάτων τοῦ ἰσχυροῦ ὅστις ἐν καταστάσει μέθης ἠδύνατο ν' ἀπαιτῇ καὶ ἀπολαμβάνῃ τὰ πάντα. Ἡ ἐλευθερία ὑπῆρχε μόνον διὰ τοὺς ἰσχυροὺς καὶ ἡ ἀρετὴ ἦτο τι ἰδανικόν.

Ὁ χριστιανισμός ὅμως ὡς λαμπρὸς ἥλιος διεπέρασε τὸ πεπυκνωμένον τοῦτο σκότος τῆς ἀρχαιότητος καὶ κατεκάλυψε τὴν γῆν μετὰ φιλάνθρωπικὰ καταστήματα κατήργησε τὴν σωματεμπορίαν, ἐδραίωσε τὴν ἐλευθερίαν, ἐξησφάλισε τὰ δικαιώματα τοῦ προσώπου, κατήργησε τὸν παρὰ φύσιν ἔρωτα, κατέστησε τὴν οἰκογένειαν σεβαστὴν, τὸ ἀπαράβιαστον τοῦ αὐτοῦ καὶ τέλος ἐνέσπειρε τὴν ἀγάπην ἧς ἕνεκα μυριάδες μυριάδων ὁπαδῶν τοῦ χριστιανισμοῦ ἐδόθησαν εἰς τὴν ἀγαθοεργίαν θυσιάζοντες πᾶν ἐπίγειον ἀγαθὸν χάριν τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος. Οἱ πρῶτοι,

αὐτοῦ ὁπαδοὶ ἐσφάγησαν ἀνιλεῶς, ἐσταυρώθησαν, ἐπρινίσθησαν καὶ σωρηδὸν ἐπυρπολοῦντο πρὸς τέρψιν Ῥωμαϊκῶν λαῶν, ἀλλ' ἡ πίστις διὰ τῶν διωγμῶν τούτων μᾶλλον ἐδραιούτο καὶ ὁ νόμος τῆς ἀγάπης ἀνέστη ἐν θριάμβῳ ἐκ τῆς οδοῦ τῶν μαρτύρων. Εἶναι ἀληθές ὅτι αἱ ἀρχαὶ τοῦ χριστιανισμοῦ εἰσέτι δὲν ἐγένοντο παραδεκταὶ ὑφ' ὅλων τῶν κατοίκων τῆς γῆς, καὶ ὅτι πολλοὶ ἀπορρίπτουσιν αὐτάς καὶ ὁμῶς ἐπιδαψιλεύει τῇ ἀνθρωπότητι ἐν γένει πολλὰς καὶ μεγάλας εὐλογίας. Οἱ κάτοικοι τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς λ. χ. εἶναι εἰσέτι εἰδωολάτραι, ἀπολίτευτοι, ἄγριοι καὶ ὁμῶς χάριν τῆς σωτηρίας αὐτῶν ἡδὴ θυσιάζεται τὸ εὐγενέστερον αἷμα τοῦ χριστιανισμοῦ, ὡς ὁ Λιέβιγ-γστὼν καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν θυσιασθέντες καὶ ἡδὴ θυσιαζόμενοι ἵνα φέρωσι τοὺς κατοίκους εἰς τὴν γνῶσιν καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν χριστιανικῶν προνομίων ἐν ταύτῃ καὶ τῇ μελλούσῃ ζωῇ. Κατάστρεψον τὸν χριστιανισμόν, ἥτοι ἐξάλειψον τὰ προσκομματα ἅτινα δέτει κατὰ τῶν κοινῶν ἐπιθυμιῶν, — σίγησον τὴν φωνὴν τοῦ χριστιανικοῦ ἄμβωνος, — ἅς παύσωσιν οἱ εὐσεβεῖς τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης — ἀφαίρεσον ἐκ τῆς ἱστορίας τὴν μνήμην τῶν ἡρώϊκων ἔργων τῶν ἁγίων, — κατάργησον τοὺς νόμους οὓς ἐσύστησεν ἡ ἀγάπη τοῦ Εὐαγγελίου καὶ κατεδάφισον τὰ φιλάνθρωπικα κατὰστάματα ἅπερ ἀνήγειρεν — ἐξάλειψον τὰς ἀρχὰς τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ κατὰσβεσον τὰς ἀκτίνας τῶν φώτων ἃς ἤναψεν, ποῖον θὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα! Ἡ Γαλλία ἠθέλησέ ποτε νὰ δοκιμάσῃ τοῦτο· καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ φοβερά ἐκείνη ἐπανάστασις καθ' ἣν τὸ αἷμα ἔρρευσεν ποταμῶδον εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς καὶ ἐκηλίδωσε τῆς ἱστορίας αὐτῆς. Ἡρνήθη τὸν χριστιανισμόν — ἀπέριψε τὸν Θεόν — μετέβαλε τοὺς θεσμοὺς τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ ἐπὶ τινὰ χρόνον ἱκανοποίησε τὴν ἀπιστίαν, ἀλλ' ἡ γενικὴ διαφθορὰ ἥτις παρηκολούθησε τὴν κατάστασιν ταύτην τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ ἐκτέλεσις κακουργημάτων ἀγνώστων ἥτις διήγειρε τὴν ἀπορίαν, τὴν ἐκπληξιν καὶ τὸν φόβον τῆς γῆς ἠνάγκασεν αὐτοὺς νὰ ἐπανέλθωσι πάλιν εἰς τὴν τάξιν διὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ χριστιανισμοῦ.

Ὁ δούς ἡμῖν τὸ σύστημα τοῦτο καὶ τὰς ἀρχὰς δι' ὧν ἀναμορφοῦνται τὰ ἔθνη καὶ σώζεται ὁ ἄνθρωπος εἶναι αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου ὅστις διὰ τοῦτο αἰτεῖ ἀπὸ ἡμᾶς τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην καὶ λατρείαν ὧν ἡ δευτέρα ὑπόστασις τῆς Θεότητος. Δυστυχῶς ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἐπ' ἀνόδον τῆς ἀρχαιότητος μεθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἀκολασίας καὶ ρυπαρότητας ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἐὰν ἐγίνωσκον τὴν φύσιν τοῦ χριστιανισμοῦ ἢ ἂν ἐπίστευον ὅτι πάντα τὰ προνόμια ἅτινα σήμερον ἀπολαμβάνουσιν ὡς μέλη χριστιανικῶν κοινοτήτων χρεωστοῦσιν εἰς τὸν χριστιανισμόν ἥθελον μεταβῆθαι εἰς διασώτας τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ καὶ εἰς λάτρας τοῦ Χριστοῦ.

ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ ΚΡΕΑΤΟΣ ΤΟΥ ΛΙΕΒΙΓ

Ὁ βαρῶνος φὸν Λιέβιγ, ὁ μέγας γερμανὸς χημικὸς ἐβεβαίωσε ὅτι τὰ διαλυτὰ συστατικά 84 λίτρων καθαροῦ μυώδους κρέατος (ἴσων πρὸς 45 λίτρας κοινοῦ κρέατος ὡς τοῦτο λαμβάνεται ὑπὸ τοῦ κρεωπώλου), δύναται νὰ συμπυκνωθῶσι διὰ τῆς βράσεως εἰς μίαν λίτραν ἐκχυλίσματος, ἱκανοῦ νὰ παρασκευάσῃ 190 μέρη ζωμοῦ. Διὰ τῆς ὁξείας αὐτοῦ διορατικότητος προσεῖδε ὅτι ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐκχυλίσματος τούτου ἡδύνατο νὰ καταστῇ μεγάλη ἐπιχείρησις. Συνέλαβε δὲ τὴν ἰδέαν ὅτι αἱ πέραν τοῦ ἀτλαντικοῦ χώραι πλούσιαι εἰς κτήνη ἡδύνατο νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Εὐρώπης.

Ἐν ἔτει 1850, κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς βιομηχανίας ταύτης, τὸ βασιλικὸν φαρμακεῖον ἐν Μονάχῃ κατηνάλισκε μόλις ἑκατὸν λίτρας ἐτησίως, ἥτοι ἐν δέκατον μέρος ἐνὸς βοδῆ, καὶ ὁ Λιέβιγ αὐτὸς δὲν ἐφαντάζετο ὅτι ἐντὸς εἰκοσι ἐτῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν κτηνῶν τῶν πιπτόντων θύμα εἰς τὴν βιομηχανίαν ταύτην θὰ ἀνῆρχετο εἰς ἑκατομμύρια. Ἡ ἐκδοσις αὕτη δὲν θὰ φανῇ ὑπερβολικὴ ὅταν ληθῇ ὑπ' ὅψιν ὅτι τὸ θέρος φέρονται καθεκάττην εἰς τὸ σφαγεῖον 1000—1200 βόες. Τὸ κατὰστημα τῆς ἐταιρίας τοῦ Ἐκχυλίσματος τοῦ Λιέβιγ, κεῖται ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ὁχθῆς τοῦ ποταμοῦ Οὐραγουάη ἐν τῇ πολιτείᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶναι τὸσον σπουδαῖον εἰς τὴν ἐπαρχίαν *Froy Bentos* ὅσον τὸ μέγα κατὰστημα τοῦ Κορὺν τῇ πόλει Ἔσεν.

Προβαίνοντες συστηματικῶς ἐξετάσωμεν πρῶτον τὰς ἀπείρους βοσκησίμους γαίας ἐφ' ὧν τὰ κτήνη ἡσυχῶς βόσκουσιν. Τὰ κτήνη ταῦτα εἶναι τέκνα τῶν Πάμπας, ἀπογόνων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κτηνοῦ τοῦ εἰσαχθέντος ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν κατακτητῶν. Αἱ εὐρεῖαι πεδινὰ βοσκαὶ ἀπεδειχθήσαν λίαν κατάλληλοι δι' αὐτά, καὶ ἐνταῦθα ἠῤῥῆσαν μεγάλως καὶ πλανῶνται νῦν εἰς ἀπειραριθμούς ἀγέλας.

Πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἐκχυλίσματος (*extractum*) τὰ καλλίτερα τεμάχια κρέατος ἐκλέγονται διὰ τὸν ἀπλοῦν λόγον ὅτι τὰ τεμάχια ταῦτα εἰσὶ τὰ χρησιμώτερα διὰ τὸ ἐκχύλισμα. Ὅταν τὰ κτήνη διωχθῶσιν ἐκ τῶν Πάμπας εἰς τὸ *Froy Bentos* κρατοῦνται ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα ἐπὶ τῶν μνημονευθέντων βοσκησίμων τόπων, ἔνθα ἐπιτρέπεται αὐτοῖς ν' ἀναπαυθῶσι καὶ νὰ βοσκήσωσιν. Εἴτα διώκονται ἐντὸς τῶν μεγάλων περιβόλων οἵτινες χωροῦσιν ὑπὲρ τὰς 5000 βόας. Ἐντεῦθεν ἄνδρες ἐριπποὶ διώκουσι τὰ κτήνη βαθμηδὸν εἰς μικρότερα περιφράγματα, ἕως οὗ ἐπὶ τέλος ἡ δίοδος καθίσταται τὸσον στενὴ ὥστε τὰ κτήνη δύναται μόνον νὰ προχωρήσωσιν τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου. Εἷς ἄνθρωπος ἵσταται εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἐπὶ βάθρου κρατῶν βραχεῖαν μάχαιραν. Μετ' ἀλανθᾶστου ἀκριβείας πλήττει οὗτος τὸ κτῆνος ἀκριβῶς ὀπισθεν τῶν κεράτων ὥστε πληγὴν ὑπὸ κεραυνοῦ πίπτει νεκρὸν ἐπὶ σανιδώματος στηριζομένου ἐπὶ τροχῶν. Τὸ πτώμα σύρεται οὕτω εἰς τὸ σφαγεῖον, ἔνθα μετὰ σχε-